

Si Bemol Düşüşlerim

– KARDELEN · 02 Nisan 2013

Anason yüklü bir sevdanın
Si bemol düş(üş)lerindeyim
Ambivalans duygularımın karmaşasında
Dilimin lâl kestiği
Yüreğimin durduğu anlar(ın)dayım

Derken
Bir yanardağ patlıyor içimde
Volkan volkan sana püskürüyorum
Tutuştukça kalbin ben kıvrımlarından
Sen ahh edip yandıkça
Ben bin defa ölüyorum

Zoru dayatmak ne haddime yoksa
Biraz ben olsaydın
Yansaydın ya alev alev duçarımda
Dil sussaydı
Bir yürek boşluğunda uçsaydık seninle elele
Tutuşup sevda nidalarıyla

Çağlayanlarım da kanardı hem
Sen yanımdan vurdukça susuzluğum
Dalgaların boyuma ulaştığında
Ağmak ıslatanların tutsağında bir bulut
Esir almışlığında tenimizi
Yağardı üstümüze üstümüze
O en saf dokunuşlarıyla

Şimdi yoksun ya
Hiç olmadığım kadar sonbaharım yine
Güz kırıkları toplarken yüreğim
Ahlarım dökülüyor gelmişine geçmişine
Kusursuzum diyemiyorum
Biliyorum ki en az Eylül kadar suçluyum bende
Şarkılar bile hüzzama sardı yokluğunda

Bir bahar akşamıyla başlayan şarkılarım suskun
Ve rastlamak sana,
Sevinçli bir telaş içindeyim diyememenin üzüntüsüyle
Soramamak nerelerdeydin diye...
Hadi gel de sor
Dedim ya en az Eylül kadar suçluyum ben de
Suçluyum anla/sana!
Tutukluyum sende...

Not:

Damlarken tenine çeşm-i bülbülüm
Irmak olup taşar mı kalbinden içre
Savrulur mu si bemol sen düş(üş)lerim

Kardelen

Serap Sönmez

02.04.2013